

Sygn. akt **IV Ka 1233/23**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2024 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Sądu Okręgowego Mirosław Kędziński

Protokolant st.sekr.sądowy Grzegorz Hermanowski

przy udziale ---

po rozpoznaniu w dniach 30 stycznia 2024 r. i 27 lutego 2024 r.

sprawy **K. B.** s.G. i A., ur. (...) w B.

obwinionego z art. 86b§1 pkt 3 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 20 października 2023 r. sygn. akt IV W 771/23

- zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że obwinionego uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. B. (1) – Kancelaria Adwokacka w B. kwotę 1239,84 (tysiąc dwieście trzydzieści dziewięć 84/100) złotych brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
- koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV Ka 1233/23

UZASADNIENIE

K. B. (1) obwiniony został o to, że : w dniu 4 sierpnia 2022r. ok. godz.15:15 w B. na ul. (...) kierując samochodem marki (...) nr rej. (...) wyprzedził pojazd bezpośrednio przed przejściem dla pieszych

tj. **o czyn z art.86b § 1 pkt.3 kw;**

Wyrokiem z dnia 20.10. 2023r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w sprawie sygn. IV W 771/23 obwinionego uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. za winnego wykroczenia z art. 86b § 1 pkt.3 kw i za to w myśl art. 86b § 1 kw wymierzył mu karę grzywny w kwocie 1500 zł; zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 zł tytułem opłaty oraz 120 zł tytułem pozostałych kosztów postępowania.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł obrońca obwinionego**, zaskarżając go w całości.

Wyrokowi zarzucił obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na jego treść a która polegała na błędnej ocenie materiału dowodowego (zeznania świadków, zeznania pokrzywdzonej, wyjaśnienia obwinionej, dowody z dokumentów, dowód z nagrania) zebranego w sprawie, która doprowadziła Sąd do błędnych ustaleń faktycznych

mających wpływ na treść wyroku, a polegających na przyjęciu, iż obwiniony w dniu 4 sierpnia 2022r. ok. godz.15:15 w B. na ul. (...) kierując samochodem marki (...) wyprzedził pojazd bezpośrednio przed przejściem dla pieszych

Mając powyższe zarzuty na uwadze, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Na wstępie stwierdzić należy, że gdyby mieć na uwadze wyłącznie materiał dowodowy, którym dysponował Sąd Rejonowy w dacie wyrokowania, to rozstrzygnięcie Sądu byłoby, jak się wydaje, zasadne.

Sytuacja w niniejszej sprawie musiała natomiast ulec zmianie wobec utraty kluczowego dowodu winy obwinionego, w postaci nagrania wykroczenia z drona na k.4. Znajdująca się w aktach sprawy płyta z powyższym nagraniem została uszkodzona, nie jest możliwe jej odtworzenie a na stosowne wezwanie Sądu, skierowane do Komendy Policji uzyskano informację (k.82), że „ nie posiada nagrania wykroczenia popełnionego w dniu 4 sierpnia 2022 roku o godz.15.15 przez kierującego samochodem marki (...) nr rej. (...), gdyż zapis był archiwizowany na dysku zewnętrznym, który ze względu na problemy techniczne został sformatowany, co spowodowało bezpowrotną utratę wszystkich danych, które na nim się znajdowały”.

W konsekwencji, wobec braku dowodu z nagrania, zasadna jest konstatacja, że pozostałe dowody nie pozwalają na przypisanie obwinionemu winy w zakresie zarzucanego mu czynu, faktycznie nie ma dowodów winy oskarżonego nawet pośrednich, on sam ją kwestionuje a żaden dowód nie wskazuje na jego sprawstwo.

W konsekwencji rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego jest wynikiem następujących szczegółowych argumentów:

- obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, twierdząc, że omijał pojazdy, które w nieuzasadniony sposób przyhamowały i stało się to w okolicach 150-200 metrów liczonych od początku pasów, a więc nie bezpośrednio przed przejściem dla pieszych; z kolei policjanci znajdowali się ok. 200 m za przejściem dla pieszych i nie mogli widzieć w szczegółach samego zdarzenia;

- w ocenie sądu I instancji wyjaśnienia obwinionego nie zasługiwały na walor wiarygodności wobec sprzeczności z treścią nagrania z dronu, lecz obecnie wobec braku dowodu z tego nagrania, wyjaśnienia te korzystają z domniemania prawdziwości, nie ma możliwości ich zakwestionowania;

- nadto uproszczona i dalece nieprzekonująca jest ocena zeznań świadków: funkcjonariuszy Policji: J. S., P. S., M. M.; zdaniem sądu zeznania te „są nie obarczone sprzecznościami z zasadami logiki, czy doświadczenia życiowego i mogły zatem zostać uznane za wiarygodny dowód w sprawie”, gdy w rzeczywistości zeznania te niczego nie wniosły do sprawy, świadkowie praktycznie niczego nie pamiętali ze zdarzenia. I tak: M. M. zeznał (k.47), że „ ...niczego nie pamiętam..., nie pamiętał odległości od pasów w jakiej pojazd wyprzedzał inne pojazdy..., ... nie umiem powiedzieć, w jaki sposób doszło do ustalenia, że popełniono wykroczenie...,... nie pamiętam szczegółów co ustalono z drona...”. J. S. (k.47) zeznał, że „ ..ja tylko ściągałem pojazdy z ulicy wywołane przez radiostację, resztą zajmowali się koledzy...” a P. S. zeznał, że „... kolega prowadził kontrolę..., ...nie pamiętam ale chyba chodziło o wyprzedzanie na pasach (a nie przed pasami?? - przyp. SO),...chyba z drona...”.

Sąd zaliczył też w poczet materiału dowodowego zapisy w notatnikach służbowych policjantów, lecz i w tym wypadku nie wniosły one niczego do sprawy. Nie zostały w nich odnotowane żadne szczegóły zdarzenia, które pozwalałyby na ocenę czy obwiniony faktycznie dopuścił się zarzucanego mu czynu. W szczególności określenie miejsca, gdzie policjanci stali prowadząc kontrolę, czy w sposób pewny widzieli miejsce wyprzedzania innego pojazdu, czy rzeczywiście miało to miejsce przed przejściem dla pieszych i w jakiej odległości. Dopiero powyższe pozwoliłoby ocenić czy obwiniony wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 86b § 1 pkt.3 kw.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i uniewinnił K. B. od popełnienia zarzucanego mu czynu.